

Spilledatoer

Forestillingen »Extrawurst« vises igen i:

Flensborg Teater den 25. maj, 19. juni og 2. juli.

Stadthalle i Nibøl den 29. maj.

Rendsborg Teater den 14. og 30. juni.

Slesvig Teater den 21. og 28. juni.

Et stærkt hold på scenen: Fra venstre er det Simon Keel, Reiner Schleberger, Kai Möller, Karin Winkler og Gregor Imkamp. Fotos: Henrik Matzen

Fanden er løs i tennisklubben

»Respekt« og »tolerance« er idealer. Men virkeligheden har det med at vise sit fjæs. Selv de korrekte og velmenende i »Extrawurst« på Landestheater ender med at øve vold mod deres egne idealer.

ANMELDELSE

Hans Christian Davidsen

hcd@fla.de

Rendsborg. Der er generalforsamling i tennisklubben, og formanden vil gerne have dagsordenen pløjet igennem hurtigt, så man omsider kan komme ind til buffeten.

Men under punktet »eventuelt« gemmer sig et lille problem, der kun er lille, så længe man lader det ligge – men som vokser sig større og større, jo mere man taler om det: Tennisklubben skal have en ny grill. Men skal man nøjes med én grill eller have to? Tyrkiske Erol er jo klubbens muslimske medlem, og hvad nu hvis der grilles svinekød? Kødsaften kan jo risikere at sprede sig til hans lammekød eller kyllingefileter. Og så er fanden løs i Laksegade.

»Respekt« og »tolerance« er idealer. Men nu viser virkeligheden sit fjæs. Selv de korrekte og velmenende i stykket ender med at gøre vold mod deres egne idealer. Forlorenheden udstilles.

Det skurrer at skulle skrive det i en mindretalsavis: At tilkende mindretal en særlig rettighed eller behandling indebærer ofte, at der åbnes for en Pandoras æske. Hvad med vegetarens forhold til kød eller ateistens forhold til religion? Kan disse livsanskuelser forenes med tolerance?

De velmenende

Det kører op i en spids i forestillingen »Extrawurst«, som Landestheater i weekenden havde premiere på i Rendsborg – vel mest for forståelsens og underholdningens skyld. Tyrkiske Erol (Simon Keel) vil egentlig helst holde sig ude af det hele og har in-

Tyrkiske Erol – spillet af Simon Keel – beder ikke om særbehandling. Det er andre, der kræver den på hans vegne. Og så bliver det hele så frygtelig indviklet.

gen problemer med en fælles grill. Men de velmenende insisterer: Der må anskaffes to, så man kan være imødekommende over for »gæsterne«. Hvorefter Erol bliver pikeret: Han er ingen »gæst«.

Grillen skal være symbolet på »integration«, men et af klubbens medlemmer, Matthias (Gregor Imkamp), mener ikke, at flertallets »tilpasning« til mindretallets særlige krav eller behov er lig med »integration« af mindretallet.

Da formanden Heribert Bräsemann (Kai Möller) lidt brutalt skærer igennem diskussionen, bliver hans demokratiopfattelse antastet af forsamlingen: »Du opfører dig som en tysk Erdogan«, mener Melanie (Karin Winkler), der spiller mixed double med Erol.

Melanie er tilmed kommet lidt for tæt på Erol under en kamp – mener den ellers så forstående og korrekte husbond, Torsten (Reiner Schleberger). Han tænder fuldstændig af i den rene jalousi. En kostelig scene i stykket er, hvor et par af de andre mandlige medlemmer gennemser en video fra tennis-kampen, hvor Erol angiveligt skal være kommet lidt for tæt på Melanie.

Woke-debatten

Få typer fredes i denne fortælling, der dog til at starte med fremstiller Erol som den intetanende uskyldighed, der ikke gør krav på særbehandling.

Det er naturligvis med til at tegne en skarp kontrast op mellem tyrkeren, der ikke havde skænket det en

tanke, at grillen skulle være et problem, og så det tyske majoritetssamfund og dets interne kvaler på den anden side. På den måde kan det fortælle teknisk retfærdiggøres. På den anden side er det også lidt for nemt.

Den, der vil se stykket som en kommentar til woke-debatten, kan med god vilje også gøre det. Altså som en polemisk kommentar til dem, der mener at have opnået en større indsigt end tidligere (tidens mennesker), når det gælder racisme samt deficit i ligestilling og social uretfærdighed generelt. For i tennisklubben bliver et problem til et problem, når det gøres til et problem.

Det kan blive temmelig umuligt at mødes i det offentlige rum, når der hele tiden er særhensyn, der skal

RESÜMEE

»Respekt« und »Toleranz« sind Ideale. Aber die Wirklichkeit zeigt uns gern ihre Fratze. Selbst die Korrekten und Wohlmeinenden in dem Stück »Extrawurst« am Landestheater vergewaltigen am Ende ihre eigenen Ideale.

»Extrawurst« ist ein ausgesprochen witziges Stück mit gutem und engagiertem Schauspiel und einem lebhaften Tempo. An manchen Stellen ziehen es die Autoren unnötig in die Länge. Da, wo wir die Botschaft schon begriffen haben, wird sie uns gleich noch einmal präsentiert.

tages, og mennesker, der kan blive krænket.

»Extrawurst« er et aldeles morsomt stykke med fint og velopløst skuespil, og tempoet er livligt.

Nogle gange trækker stykkets forfattere det unødvendigt langt. På et tidspunkt, hvor vi har forstået budskabet, skal vi lige have det én gang til. Det kan de medvirrende naturligvis ikke lastes for, men det havde været godt, hvis instruktøren havde skåret stykket lidt til.

Schleswig-Holsteinisches Landestheater: Extrawurst – af Dietmar Jacobs og Moritz Netenjakob. Instruktion: Moritz Peters. Scenografi og kostumer: Julia Scheeler. Premiere på Rendsborg Teater den 21. maj.